leve af deres Dygtighed og ikke af deres Dejlighed, og at de kun gennem et dygtigt og trofast Arbejde kunne vinde en Stilling og deres Medmenneskers Agtelse, saa duer de til Værkstedet, en Mester vil kunne være tjent med dem, og de ville derfor kunne finde Læresteder. De Forældre, som ikke nænne at udsætte deres Datter for en Læretids Besværligheder, maa huske paa, at de risikere at hun som gammel Pige eller Enke kommer til at leve af tilfældigt Arbejde og nøjes med Sulteløn; og de, der frygter for den moralske Fare, Datteren mulig bliver udsat for i Læretiden, bør huske paa, at Lediggang rummer den største moralske Fare, ikke mindst for unge Piger. De, som frygte, at Pigebarnet under det strænge Slid skal miste sin Elskelighed og derfor frafalde sin Udsigt til at blive gift, gøres opmærksomme paa, at det, der virkelig er værd at elske hos en Kvinde, ikke mistes under det strenge Arbejde; derimod vil sikkert en hel Del Behagesyge, Indbildskhed og usundt Drømmeri slides af. Ved at oplæres til at leve af eget Arbejde, ville Kvinderne faa en praktisk og økonomisk Udvikling, der ingenlunde vil skade dem, om de senere blive gifte, men derimod vil hjælpe dem til at blive fornuftige Husmødre.

Derefter havde Frk. Kristiane Konstantin-Hansen Ordet for at gøre Rede for, hvad der fra Dansk Kvindesamfunds Side hidtil er udrettet for at fremme Kvinders Oplæring i Haandværk. Hun fremlagde nedenstaaende Regnskab og Redegørelse for Fru Rowsings Mindelegat:

I December 1887 nedsatte Dansk Kvindesamfund et Udvalg til Drøftelse af Spørgsmaalet om Kvinder som Haandværkere. Fru Professorinde Marie Rovsing tog Sæde i det og arbejdede med stor Iver. Personlig gik hun rundt til mange Mestre for at paavirke dem til at tage Kvinder i Lære.

Udvalget undersøgte omhyggeligt med Fagmænds Bistand Mulighederne for Kvinders Adgang til almindelige Værksteder og Mulighederne for at oprette særlige Læreværksteder for Kvinder, om det skulde vise sig ønskeligt.

Efter Fru Rovsings Død 1888 stiftede Dansk Kvindesamfund og Kvindelig Læseforening sammen Fru Rovsings Mindelegat. Det bestyres af et Udvalg, hvori begge Foreninger er repræsenterede. Grundbestemmelserne vedtoges 1889. (Se Januarhæftet for 1890 af „Kv. og Samf.").

Kapitalen var til at begynde med Kr. 1628,36., og den var for lille til, at man kunde nøjes med at uddele Renterne. Det besluttedes at bruge af Kapitalen til Understøttelser, dog saaledes at den ikke maatte bringes ned under 400 Kr.

I Løbet af 7—8 Aar er der uddelt i alt 1350 Kr. 6 Lær-